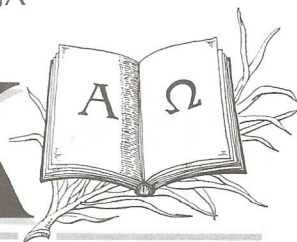

Béke hírnök

1998. AUGUSZTUS 9.

ALAPÍTVÁ: 1895

XCII. ÉVF. 31. SZÁM

Nyarylunk?!

„Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népeket...”

A nyár a nagy lehetőségek időszaka. Szinte egész évben erre várunk mindannyian, hogy végre megérkezzen már a jó idő. Szeretnénk bepótolni sok elmaradásunkat, kipihenni fáradságunkat, és időt szakítani olyan dolgok megtételére, amelyekre nincs lehetőségünk évközben. Így gondolunk az evangélizációkra is.

Ülünk a strandon, ott a sok vidám, önfeladten szórakozó fiatal, idős, csak mi nem tudunk úgy „igazán” örülni és pihenni. Mi a baj? Csak bennem vannak ilyen érzések? Szabad-e erről beszélni egyáltalán? Nem néznek-e „hitetlen pogánynak”? Pedig most nekem is jól jönne a frissítő pihenés. Vége a vizsgáimnak, sikerültek. Hála érte Istennek. Tudom, hogy az élet iskolájában nincs szünidő. És itt ez a néhány nap, talán jó alkalmakkal a beszélgetésre. Oda kellene menni hozzájuk. Mi legyen az első mondatom? Próbálgatom, izlelgetem magamban, majd elvetem az egyiket azért, mert túl kegyesnek tűnik, a másikat, mert nincs benne semmi „hívóies”, az az érzésem, ezeket a szavakat akárki is mondhatná.

Tényleg, én ki is vagyok? Tudom, hogy Isten megváltott gyermeke, akiért Jézus feláldozta magát a kereszten. Ő szenvedett, hogy nekem ne kelljen majd ama napon. Méltóságra emelt, visszafogadott, és gyűrűt, sarut, meg díszes új ruhát adott, és örült nekem, hogy megtalált, és hogy már nem vagyok halott. És mivel élek, felelősségem van magam és mások felé is. Megtapasztaltam, hogy a személyes kapcsolatokhoz hozzátartozik a tapintat és a türelem, na meg a tisztelet is. A személyesség kialakulásához idő kell, néha nagyon sok. A korai belső problémák feltárásának sürgetése félelmeket, szégyent válthat ki. A túlhajtott igyekezetem nemhogy többet, de gyakran kevesebbet ér, mint hogyha csak lazán, minden görcsölés

nélkül végezném munkámat. Ráadásul még saját magam is károsodom, mert kudarcokat élek meg, és tehetetlenség-érzés uralkodik.

Rájövök, hogy amikor dolgoznom kellene, akkor mindig nyaralnék, és amikor pedig pihenni van lehetőségem, akkor nincs nyugalmam, mert elvesztegetett időnek érzem. Mardosó érzéseim vannak, hogy amíg én süttetem magam, addig sokan kárhozatra mennek. Lehet, hogy azok, akik előttem most ugrottak fejest a vízbe.

Rájövök, hogy nincs kapcsolat köztem és köztük. És még sok ember között sem. Kapcsolat nélkül nincs élet. Pedig jött Valaki éppen azért, hogy életünk legyen és bővüljünk. Elszigetelődünk egymástól, mindenki a saját inkubátorába húzódik vissza, zárva a külvilágot. Ez igaz lehet egy gyülekezetre és minden testvérré is. Mintha félnénk a kapcsolattól, mert a kapcsolat felelősséggel, áldozattal, munkával, de örömmel is jár. Tapasztaltam, hogy a kapcsolatteremtő alkalmakat nem érezzük fontosnak. Nincs értékük, súlyuk a közösségteremtő lehetőségeknek. Menjetek el tehát... jut eszembe a sok évvel ezelőtt megtanult ige. Pontosabban: amint mentek, tehát amint éltek, tegyetek tanítvánnyá minden népeket. Nem zárja ki természetesen a szervezett, kampányszerű alkalmakat, de nem is csupán azokra érti az Ige. Talán, ha ezen a nyáron megtanulnánk ennek az igének a lényegét, lehet, hogy nyugodtabban kezdenénk munkánkhoz szeptemberben. Hiszem, hogy kihatással lenne a jövő nyarunkra, és elképezhetőnek tartom, hogy mi is egy baráti körrel mehetnénk nyaralni, akikből időközben a Szent Lélek működése nyomán testvéri kör lenne. Adj meg a mi Urunk minél több gyülekezethez mindezeket! Megnyugodhatok hitemben, mert tudom, hogy Isten még nálam is jobban szereti az embereket, és nem nézi közönyösen a próbálkozásaimat sem. Mindennapi jelenléte azt teremti meg számomra, hogy Vele haladhatok egy ismeretlen, de nem reménytelen jövő felé.

Marton Zsolt

Krisztus sebei

*Ha te sem vagy
irgalmas azokhoz,
akiket méltán vet meg a világ:
a „bűnösökhöz”,
eltévelyedettekhez,
sőt gonosztevőkhöz,
akkor ki fogja
Krisztus irgalmát közvetíteni felénk?*

*Krisztus sebei ők,
nem feltépni, hanem gyógyítani kell
őket.*

Láthatatlan koszorú

*A dicsőség koszorúja a világ hívsága.
a te láthatatlan koszorúdat
meleg szeretetből és hűségből fonja
Isten azokban a szívekben,
akikhez elvitted Őt.*

Simon András

Új imaház és missziós központ Beregszászon

A Békehírnök július 12-i számában képes beszámolót közöltünk arról, hogy a Kárpátaljai Beregszászon milyen magyar baptista misszió folyik. Alig telt el néhány hét, újabb örömdetes híreket kaptunk. Egyházunk elnöke, *dr. Almási Mihály Pátkai Béla* missziói titkár és *Tóth Gábor* misszionárius társaságában július 20-án Kárpátaljára utazott, ahol testvéreink megvásárolták az új imaház és missziós központ épületét. A továbbiakban Almási testvér beszámolóját közzéljük.

Dr. Almási Mihály szövetségi elnök Pátkai Béla missziói titkár társaságában a majdani beregszászi imaházban átnyújtja Nemes István ukrán szövetségi vezető testvérnek a Magyarországi Baptista Egyház 10.000 dolláros adományát, mely összeg az új épület árának kétharmadát fedezte.

Rekkenő hőség fogadott bennünket a jelenleg Ukrajnához tartozó Kárpátalján. Hőség és emberemlékezet óta nem tapasztalt belvizek. Elpusztult a kerti vetemények és a szántóföldi kultúrák jó része.

Beregszászon a kritikus állapotú ukrán panelházakon kívül, ami értéknek számít, azt a magyarok építették vagy a csehek – magyarázták testvéreink a református templom melletti téren, ahol valaha a Lenin-szobor állt. Nos az egyik jól megépített régi épületet sikerült megvásárolnunk a város közepén.

Beregszászon az egyik panellakásban működik az a házi bibliatanulmányozó csoport, amelynek vezetője *Jakubovich Katalin*. Az egyébként is csak tolokocsival közlekedni képes testvérnő most ágyban feküdt. Boldogan, nevetve és sírva adott hálát az új imaházért, amit még azon a napon szerettünk volna megvásárolni. Beszélgettünk a bibliaköri csoporthoz tartozó gyerekek üdültetéséről Tahiban, arról, hogy kinek milyen gyógyszerekre meggyógykezelésre lenne szüksége. Néhány gyerek is várt bennünket. Csillogó szemmel, boldogan, és milyen szokatlan hálával fogadták a csokoládét meg egyéb apróságokat! (Az ukrán kormány a béreket, nyugdíjakat csak jó fél éves késéssel, és akkor sem teljes egészében tudja fizetni!)

Utunk innen a Muzsjai út 13-ba vezetett. Ragyogó arcú testvérek fogadtak az imaháznak szánt – már a tulajdonos által kiürített – épületben. Azonnal hálát adtunk a nagy lehetőségért. Szinte vibrált a levegő az izgalomtól, vajon sikerül-e megkötni az adásvételi szerződést a városházán, sikerül-e birtokba venni az épületet.

A vételár egyharmadát fedezte a régi, romos épület eladási ára. Kétharmadát pedig – 10.000 amerikai dollárt –, a Magyarországi Baptista Egyház ajándé-

vezve. Molnár testvér főállásban építési vállalkozó, nyugdíjas, a kigyósi gyülekezet vezetője. (Másnap megnéztük a Molnár testvér által újjáépített szép kigyósi imaházat is!) Egész este számoltunk, tervezgettünk. Átadtuk Molnár testvérnek az újjáépítéssel kapcsolatos megbízást.

Kedden reggel sikerült aláírni az adásvételi szerződést. Még délelőtt meglátogattuk azt a gyermek- és ifjúsági tábort, amelynek a Guti Baptista Gyülekezet adott otthont. Az imaház udvarán jókora sátorban terítve voltak az asztalok. A szabad tűzön már készült az ebéd. Jónéhány asszony szorgoskodott a tűz körül. *Szikszai Kálmán* testvér, a gyülekezet prédikátora elmondta, hogy a szomszéd telket szeretnék megvenni, hogy kiterjeszthessék a táborozási lehetőségeket. A gyerekek és fiatalok most a közeli iskolában voltak. A bevezető előadás után – amelyet *Hajnal Zoltán* nagydobosi lelkipásztor tartott – négy csoportban beszélgettek és imádkoztak. Nagy örömmel fogadtak bennünket.

Ezután Alsókerepece mentünk, ahol *Szikszai* testvérék láttak vendégül, és ahol fontos megbeszélést tartottunk további missziós terveinkről *Nemes István* ukrán vezető testvérrel és *Dankánich János* beregszászi prédikátorral. Utunk során érintettük még Gátot is.

Kárpátalján nagy az öröm, és mi együtt örülünk az örülőkkel. Ezúton is szeretném megköszönni a gyüle-

Egyházi és gyülekezeti vezetők a megvásárolt épület előtt (Molnár Ede, Szikszai Kálmán, Dankánich János, Pátkai Béla, Nemes István, Dr. Almási Mihály, Nagy István és dr. Bán Iván (balról jobbra))

naponta többször előfordul. Sokan imádkoztak azért, hogy „jöjjön vissza az áram”, de sajnos erre csak a hivatali idő lejártá után került sor. Abban maradtunk, hogy reggel újra próbálkozunk.

Az estét és az éjszakát Beregújfaluban töltöttük *Molnár Ede* prédikátor testvér és családja vendégszeretétét él-

kezeteknek és az egyéni adakozóknak azt a közel egy millió forintot, ami a célgyűjtés során összegyűlt. Ez az összeg közel felét fedezte annak a 10.000 dollárnak, amivel a Magyarországi Baptista Egyház hozzájárult a vásárláshoz. Az átalakítás során közfalakat, ajtókat kell áthelyezni, mintegy 150 m² aljzatbetonra

*Dr. Almási
Mihály és Pátkai
Béla Beregújfalu
határán*

és burkolatra van szükség, fürdőszoba létesítésére stb. Víz-, villany- és fűtés-szerelési anyagok kellene, és szakemberek is, akik néhány napot kint tudnának tölteni. Szükség lesz bútorokra, háztartási gépekre is. Összességében mintegy másfél millió forinttal elkészülhet a munka, és beköltözhet új kárpátaljai misszionáriusunk, *Bodóczki Antal* testvér feleségével. Az ő feladata lesz – az ukrán szövetség elnökével történt megállapodás szerint – a Magyarországi Baptista Egyház felügyelete alatt a magyar nyelvű misszió koordinálása. Nem kis anyagi teher a misszionárius család költségeinek finanszírozása sem.

Szeretném fölhívni azoknak a testvéreknek a figyelmét, akik a fent említett kérdések megoldásában bármilyen módon segíteni tudnának, hogy jelentkezzenek *Pátkai Béla* missziói titkár testvérnél levélben vagy a 06-30-225-313-as telefonszámon.

Korábban is jeleztük, most azonban hivatalosan is közzétesszük, hogy a délvidékihez hasonlóan az Ukrán Baptista Szövetség vezetésével történt egyeztetés után megalakult a Kárpátaljai Magyar Baptista Közössége, amely a Magyarországi Baptista Egyház felügyelete alatt és annak segítségével végzi misszióját az ukrán szövetséggel együttműködve mint annak része. Ukrajnában nagy

ébredés van. Évente 10.000 körüli a bemerítések száma. Ukrán testvéreink igen komoly anyagi gondokkal küzdenek, ezért szívesen és köszönettel vesznek a magyarországi magyarok támogatását.

*Első
úrvacsora
Guton Szik-
szai Kálmán
prédikátorral*

tását. A Kárpátaljai Magyar Baptista Közösségének székhelye a most vásárolt épület lesz Beregszászon. A jelenlegi átépítéssel egy közel 100 személyes imaterem, egy 1 szoba összkomfortos lakás alakítható ki. A későbbiekben az imaház bővíthető, és beépíthető a mintegy 150 m²-es padlástér. Az udvaron konyha és közösségi terem létesíthető ételkészítés, és ruharaktárral, ifjúsági, gyermek és egyéb konferenciák tarthatók, ezen felül innen lehet szétosztani a természetbeni támogatást, amire igen nagy szükség van. Egy év múlva értékelni fogjuk a

missziós helyzetet, és ha úgy látjuk, hogy szükséges, megkezdjük az átépítés második ütemét. A támogató gyülekezetek után itt is szeretném megköszönni *Pátkai Béla* missziói titkár testvérnek azt az áldozatos munkát, amely eredményeként az Úr áldásával eddig eljuthattunk. Ugyanígy köszönet illeti *Mészáros Kornél* testvért is. Soli Deo Gloria!

Dr. Almási Mihály
egyházelnök

Utóirat

Szikszai Kálmán prédikátor beszámolójából tudjuk, hogy ebben az évben már háromszor volt bemerítés (utoljára június 21-én), és összesen 23-an követték az Úr Jézus példáját vallást téve hitükről. Dicsőség az Úrnak!

(A. M.)

Ha augusztus 20., akkor Tahi!

Az elmúlt évekhez hasonlóan szeretnénk, ha az idei alkalommal is fűvészen fogadna bennünket 20-án reggel, amikor a TÁBORBA érkezünk. Korán reggel már bográcsokban fő a gulyás, halászlé stb. Azt mondják egyes szakácsok, hogy **fűvészenre puhább lesz a hús**. Kedves zenész testvérek, rajtatok ne múljon!

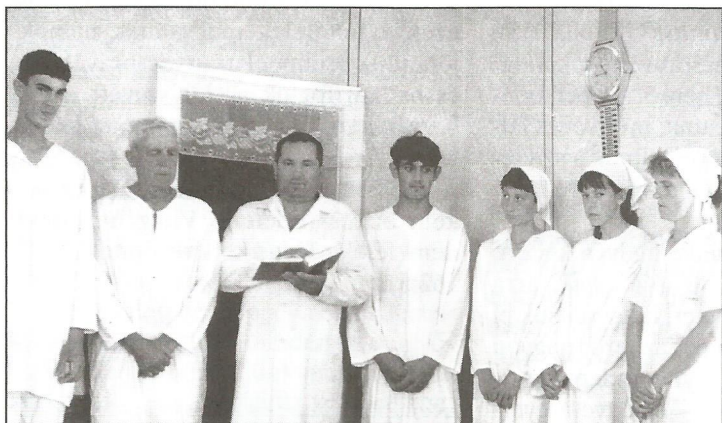
Kérünk minden zenészt, hogy hozza magával hangszerét, és bizonyára lesz valaki (talán dr. Csontos Sándor testvér Szentendréről), aki élére áll az összevont zenekarnak.

Tahihoz csak buzgóság illik, és a lelkesedés méltó (hogy azt ne mondjam, fiatalos lelkesedés!).

VÁRUNK BENNETEKET az ország minden részéről. Ne jöjjetek üres kézzel, hiszen ORSZÁGOS AGAPÉ lesz. Reméljük, mindannyian lelki-testi javakkal gazdagon térünk majd haza!

Egy Tahit kedvelő testvéretek:

Pátkai Béla

*Bemerítés
Guton 1998.
április 5-én
(Középen Szik-
szai Kálmán
prédikátor)*